

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év február hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 3 rb. kötelesség megszegésére irányuló hivatali vesztegetés büntette miatt **vádlt** ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év január hó 7. napján kelt 23.B.636/2013/15. számú ítéletét megváltoztatja.

A **vádlt**tal szemben a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A vádlott a börtönbüntetés háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A **vádlt** tartózkodási helye megszűnt.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2014. január 7. napján kelt 23.B.636/2013/15. számú ítéletével a **vádlt** bűnösségét 3 rb. vesztegetés büntetében (1978. évi IV. törvény 253.§ (1) és (2) bekezdés I. fordulat) állapította meg. A vádlottat ezért halmazati büntetésül, mint visszaesőt 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottal szemben 20.000 Ft vagyonekobzást rendelt el és kötelezte az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése céljából.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.61/2014/1. számú átiratában a tényállást megalapozottnak találta, amelyből okszerűen következik a vádlott bűnössége. Egyetértett az elkövetés idején hatályos büntető anyagi jogi szabályok alkalmazásával, mivel a visszaeső vádlott esetében az elbíráláskori rendelkezések nem kedvezőbbek. Utalt azonban a Be.258.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt perrendi szabályra, amely szerint a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontját a rendelkező részben fel kell tüntetni. Álláspontja szerint a korrupciós bűncselekményeket halmazatban elkövető visszaeső vádlottal szemben a büntetés eltúlzottan enyhe, ügyészi fellebbezés hiányában azonban nem támadható, annak további mérséklésére semmi indokot

nem látott. Észrevételezte még, hogy a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kell a rendelkező részben feltüntetni. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az ítéletet változtassa meg: a rendelkező részben tüntesse fel, hogy a vádlott a börtönbüntetése legalább háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra, a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként kiszabottnak tekintse, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Megjegyezte, hogy a fellebbezések elbírálására tanácsülésen kerülhet sor.

A Fővárosi Ítéltábla az ügy felülbírálatára tanácsülést tűzött ki, majd a védő indítványára nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője nem vett részt.

A vádlott nem kívánt észrevételezési jogával élni, bejelentette, hogy ... a tartózkodási helye megszűnt, egyebekben a személyi körülményei nem változtak.

A védő felszólalásában a büntetés enyhítése iránti perorvoslatát fenntartotta, a tényállás megalapozottságát nem támadta. Elsődlegesen a büntetés mértékének csökkentését kérte, másodsorban annak mérlegelését, hogy a kiszabott szabadságvesztés felfüggesztésére az ítéltábla lát-e lehetőséget. Hangsúlyozta, hogy magatartását a vádlott nem vitatta, a cselekmény egy erősen ittas ember beszélgetése során történt, jöllehet az ittaság nem enyhítő körülmény.

A vádlott az utolsó szó jogán őszinte sajnálatát fejezte ki.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egybevetetten is megvizsgálta, s erről ítélete indokolásában részletesen beszámolt. A vádlott tagadásával szemben a három rendőr tanú egybehangzó vallomására alapított történeti tényállás megalapozottnak bizonyult.

A tényállás csupán a személyi körülmények körében szorult kisebb kiegészítésre a másodfokú eljárásban felmerült adatok alapján a következők szerint. (Be.352.§ (1) bekezdés a./ pont)

- Az ítélet 2. oldal utolsó előtti bekezdésében feltüntetett Budai Központi Kerületi Bíróság 2.B.I.1012/2011/50. számú nem jogerős határozata körében: Az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Törvényszék 2014. október 6. napján Bf.10.692/2013/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Az eljárás B.2027/2014. számon van folyamatban, a tárgyalást 2015. március 18. napjára tűzték ki. (7. sorszámú feljegyzés a BKKB Büntető Irodájának közlése alapján.)
- A vádlott szám alatti tartózkodási helye megszűnt.

Az így helyesbített személyi körülményekkel a tényállás már mindenben megalapozott. Abból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

A vádlott terhére rótt bűncselekményeket az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette 3 rb. vesztegetés büntetéként. A vele szemben intézkedő három rendőrnek azért ajánlott fel 20.000 Ft-ot,

hogy a szabálytalan haladása és ittas járművezetés miatt a felelősségre vonástól, a feljelentéstől, illetve az eljárás megindításától tekintsenek el.

Az elsőfokú bíróság a Btk.2.§-a alapján helyesen ítélte meg, hogy az elbíráláskori büntető anyagi jogi szabályok nem kedvezőbbek a vádlottal szemben. Ennek indokolása az azonos büntetési tétel és a kötelező középértékes büntetéskiszabás mellett annyiban hiányos, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdését nem említette. Az elkövetéskori rendelkezés - 1978. évi IV törvény 47.§ (2) bekezdés II. fordulat - szerint feltételes szabadságra bocsátásnak akkor van helye, ha az elítélt a börtönben végrehajtandó büntetésének legalább a háromnegyed részét kitöltötte. Az elbíráláskor hatályos Btk.38.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján visszaeső esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja ugyancsak a büntetés háromnegyed részének a kitöltését követő nap. Ezzel a kiegészítéssel teljes a két büntető törvény adott esetre vonatkozó összehasonlítása.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása körében helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket.

Figyelemmel a közélet tisztasága elleni többszörös halmazatban álló bűncselekmények büntetési tételére és az alanyi bűnösségi körülményekre, az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztés mértékét igen méltányosnak találta. A börtönbüntetés két évben meghatározott tartama alig haladja meg a törvényi minimumot, annak további enyhítésére az ítélet tábla nem látott elfogadható indokot.

A visszaeső vádlottal szemben, akinek 3 rb. vesztegetés büntette áll halmazatban és elkülönítetten az azonos alkalommal megvalósult ittas járművezetés miatt is eljárás indult ellene, alappal nem feltételezhető, hogy a szabadságvesztés büntetés annak végrehajtása nélkül is elérje célját. Az ítélet tábla ezért a börtönbüntetés felfüggesztésére sem látott lehetőséget.

Az elsőfokú ítélet Be.372.§ (1) bekezdése szerinti megváltoztatása - egyetértve a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglalt észrevételekkel - a következők miatt volt indokolt.

A börtönbüntetéssel arányos mértékben meghatározott közügyektől eltiltás mellékbüntetés, ezért ezt ekként kell megjelölni az ítélet rendelkező részében.

A Be.258.§ (2) bekezdés e./ pontja alapján a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a rendelkező részben fel kell tüntetni függetlenül attól, hogy a bíróság az elkövetéskori, vagy az elbíráláskori anyagi jogi rendelkezéseket alkalmazza, miután a perrendi szabályok hatálybalépésüktől - az adott esetben 2013. július 1. napjától - kötelezőek.

Az ítélet tábla ezért a már fentiekben megjelölt 1978. évi IV. törvény 47.§ (2) bekezdés II. fordulat szerint megállapította, hogy a vádlott a börtönbüntetés háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Az elsőfokú ítélet további rendelkezései hiánytalanok és törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében helyben hagyta. Rögzítette, hogy a vádlott állandó lakóhelyétől eltérő tartózkodási helye megszűnt.

Budapest, 2015. év február hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 23.B.636/2013/15. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.25/2014/9. számú ítéletében foglalt változtatással 2015. február 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. év február hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő